

tes. Nec attendatis quid quantumve a nobis vobis offertur, sed ex quanto vobis offeratur. Testis est enim mihi Deus quomodo omnes cupiam vos in visceribus Jesu Christi; et hoc oro ut omnipotens Deus per condignum penitentiae fructum vos ad pascua vitae aeternae perducere dignetur. ¶ Neque enim vestri oblivisci aliquando possumus. Volumus et rogamus ut quoties dominus Hescelinus ad legen-

(5) Ex hac epistola seu praefatione, quam ex Belgica Dunensis monasterii bibliotheca eruimus, confirmatur sententia Roberti in breviori Gallia Christiana, censentis Galterum Magalonensem episcopum eundem esse cum Galtero, qui Flores Psalmorum vulgavit. Immerito proinde hoc in loco Robertum erroris postulant San-Marthani in fusiori Gallia Christiana, ac Petrus Gabriel in serie praesulum Magalonensium, qui Galteros duos distinctos volunt.

A dum eosdem libros postulaverit, pro sua petitione et nostra promissione semper habere mereatur.

Gratia Dei praecedente per importunum laborem et instantiam nostram pax inter principes nostros reformata est, unde tota patria nostra laetatur. Valete, et amici vestri memoriam semper habetote (5).

Præterea, ex hac epistola constat, Galterum Magalonensem episcopum legati apostolici dignitate functum esse: quod nullus eorum notavit. Ad hæc, consanguineus fuit Roberti Insulani praepositi, uti ipse diserte agnoscit. Sedit Galterius ab anno 1103, ad annum 1129, tempore sancti Bernardi Clarævalis abbatis, qui in epistola 98 laudat fratrem Hescelinum, non alium, ut puto, quam qui hic a Galtero memoratur canonicus Insulanus.

GALTERI EPISCOPI DIPLOMA

PRO MONASTERIO GELLONENSI.

(Gallia Christiana nov. edit., tom. VI, instrum., col. 275.)

Notitia donationis quam fecit Gotafridus Magalonensis episcopus Gellonensi monasterio. Dedit itaque bonae memoriae Gotafredus episcopus Gellonensi monasterio ecclesiam S. Martini de Lundras, ante quam donationem idem episcopus retinuit sibi quartam partem in decimis, et oblationibus, caeterisque ejusdem ecclesiae redditibus, sicut sacri canones instituunt: quam quartam partem dedit praefatus episcopus in manibus Augerii archidiaconi et Rostagni de Cavaierago in usum fratrum regulariter viventium profuturam. Postea vero mortuo Gotafrido episcopo, et in loco ejus Galterio episcopo, substituto, fecerunt Magalonenses canonici definitionem cum abbate Petro talem videlicet, quod singulis annis persolvant eis Gellonenses monachi vaccam unam valentem XII solidos: et si vaccam dare noluerint, donent XII solidos Melgoriensis monetae. Hoc tamen in monachorum erit arbitrio, utrum vaccam persolvant vel XII solidos, debitum autem istud, vaccam videlicet aut XII solidos, reddant monachi Magalonensibus canonicis prima vel secunda hebdomada Adventus Domini. Episcopus vero retinet sibi

B et successoribus suis in jam dicta ecclesia S. Martini reverentiam episcopalem, et debitam obedientiam, et synodos, videlicet inter ambas synodos quinque solidos, et decem denarios, et albergos sibi et successoribus suis. Hanc definitionem fecerunt episcopus Galterius et abbas Petrus inter canonicos Magalonenses et monachos Gellonenses in Montepessulano in praesentia canonicorum Magalonensium Petri archidiaconi, et Deodati mancipii, et Nicetii, et Petri de Frizonicis, et Guillelmi de Dixæ, et cum abbate fuerunt ibi Raimundus de Pradinas vocatus prior, et Raimundus de Baladuc, et Seguinus Clericus, et Guillelmus Belinus. Et ego Galterius Magalonensis episcopus propter reverentiam sancti loci et amorem sancti Guillelmi confessoris laudo ecclesiam jam dictam Petro abbati et successoribus ejus secundum definitionem, quae superius continetur, cum decimis et primitiis, et allodiis, et oblationibus, et coemeterio, et cum omnibus justitiis ad eandem ecclesiam pertinentibus.

Actum anno Dominicæ Incarnationis 1110, indict. III.

LIETBERTI ABBATIS S. RUFII EPISTOLÆ.

(MARTENE, *Anecd.*, t. I, p. 329-332, ex ms. Stamedii.)

I.

Ad Ogerium praepositum congregationis Ferranicæ.—
Commendat ei ordinem canonicum.

OTGERIO Ferranicæ congregationis venerabili præ-

(6) In indicibus abbatum sancti Rufi non Lambertus, sed Lietbertus vulgo appellatur.

D posito, sanctoque ejus conventui, et omnibus in canonico ordine secundum Deum viventibus Lambertus (6) humilis ecclesiae Sancti Rufi (7) servus, salutem et gratiam in Christo Jesu atque cæpti sacri

(7) Sancti Rufi insigne monasterium Canonico-regularium, ordinis sancti Augustini, caput